

ZAKON

O PREBIVALIŠTU I BORAVIŠTU DRŽAVLJANA BOSNE I HERCEGOVINE

(NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST¹)

Poglavlje I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim zakonom se uređuje prebivalište i boravište državljana Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: državljanin) i boravište raseljenih osoba u Bosni i Hercegovini (u daljnjem tekstu: raseljene osobe).

Sve odredbe ovoga zakona odnose se jednako na sve državljane, osim ako nije drukčije predviđeno u posebnim odredbama u poglavlju IV ovoga zakona.

Niti jedna odredba ovoga zakona se ne smije tumačiti tako da ograničava pravo državljana na slobodan izbor mjesta prebivališta/ boravišta.

Članak 2.

Podaci obuhvaćeni ovim Zakonom se obrađuju, pohranjuju, koriste i dostavljaju s namjerom zadovoljavanja potreba državljana u uživanju njihovih prava i obavljanju dužnosti i bit će korišteni za praćenje broja i kretanja stanovništva u Bosni i Hercegovini. Sukladno ovome Zakonu, podaci se prikupljaju u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka u Bosni i Hercegovini, te sa zakonom kojim se uređuje središnja evidencija i razmjena podataka u Bosni i Hercegovini

Članak 3.

Smisleno ovom zakonu:

1. Državljaninom smatra se osoba koja je stekla državljanstvo prema odgovarajućim zakonskim aktima;
2. Izbjeglicom iz BiH smatra se državljanin kojemu je priznat status izbjeglice prema odgovarajućim zakonskim aktima;

¹ Neslužbeni pročišćeni tekst Zakona o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 32/01); Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 56/08) – označen **podebljanim slovima**; Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj 58/15) – označen *kosim slovima*.

Ovaj pročišćeni tekst predstavlja neslužbenu verziju i na njega se ne može pozivati u zvanične svrhe.

3. Raseljenom osobom smatra se državljanin kojemu je dodijeljen status raseljene osobe ili sličan status sukladno s odgovarajućim zakonskim aktima ili koji je podnio zahtjev da dobije taj status;

4. Dokaz o identitetu pruža se bilo kojim dokumentom kojim se pokazuje ime i datum rođenja osobe, osim ako nije drugačije predviđeno odgovarajućim zakonom i koji je izdat:

a) u razdoblju od 6. travnja 1992. godine do stupanja na snagu ovoga zakona, na propisanom obrascu i na temelju tada važećih propisa, od strane nadležnih organa, organizacija ili drugih pravnih osoba kojima je povjereno vršenje javnih ovlaštenja u Bosni i Hercegovini, ili;

b) izdana prije 6. travnja 1992. godine od strane nadležnih organa bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, ili nadležnih organa bivših socijalističkih republika i autonomnih pokrajina.

5. Pod adresom stanovanja smatra se naziv osobe i broj kuće ili stana u mjestu u kojemu državljanin ima prebivalište ili boravište;

6. Osobna iskaznica je javna isprava koja služi kao dokaz o identitetu, o mjestu i datumu rođenja, prebivalištu ili za raseljenu osobu boravište, i o državljanstvu Bosne i Hercegovine sukladno s odgovarajućim zakonskim aktima;

7. Pod prebivalištem smatra se općina ili distrikt u kojemu se državljanin nastani s namjerom da tamo stalno živi;

8. Pod prebivalištem prije sukoba smatra se prebivalište prema tada važećim zakonima i koje je raseljena osoba ili izbjeglica napustila nakon 30. travnja 1991. godine, bez obzira da li se ta osoba odjavila ili je bila odjavljena iz tog mjesta;

9. Povratnikom se smatra izbjeglica iz BiH u inozemstvu ili raseljena osoba koja se vratila ili je u procesu povratka u svoje prebivalište prije sukoba. Takva osoba se smatra povratnikom dok ne dobije osobnu istaznicu od organa vlasti u svom prebivalištu prije sukoba. Državljanin se ne mora vratiti na svoju adresu prije sukoba da bi se smatrao povratnikom;

10. Pod boravištem se smatra općina ili distrikt gdje se državljanin nastani s namjerom da tamo privremeno živi;

11. Pod boravištem raseljene osobe smatra općina ili distrikt gdje se raseljena osoba nastani s namjerom da tamo privremeno živi.

Članak 4.

Državljanij prijavljuju i odjavljuju prebivalište i boravište sukladno s ovim zakonom.

Prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta, kao i adrese stanovanja, obvezno je za sve državljane, osim slučajeva iz članka 9. stavak 4. ovoga zakona.

Prijavljivanje i odjavljivanje boravišta je dragovoljno, osim ako ovim zakonom nije drugačije regulirano.

Državljeni mogu prijaviti samo jedno prebivalište na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Poglavlje II - PRIJAVLJIVANJE I ODJAVLJIVANJE PREBIVALIŠTA I BORAVIŠTA

Članak 5.

Prijavu i odjavu prebivališta, kao i adrese stanovanja, u Federaciji BiH obavljaju kantonalna ministarstva unutarnjih poslova unutar svoje nadležnosti, u Republici Srpskoj ministarstvo unutarnjih poslova Republike Srpske i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine nadležno tijelo koje funkcionalno djeluje kao državna institucija (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo).

Nadležno tijelo rješava kao drugostupanjsko tijelo u žalbenom postupku protiv odluka toga tijela koje je rješavalo u prvom stupnju za prijavu i odjavu prebivališta, kao i adrese stanovanja.

Stranka nezadovoljna odlukom drugostupanjskog organa može uložiti žalbu **Ministarstvu civilnih poslova BiH – MCP.**

Članak 6.

Državljanin koji prijavljuje svoje prebivalište ili boravište nadležnom organu daje slijedeće podatke o svom novom prebivalištu ili boravištu:

1. jedinstveni matični broj (JMB);
2. ime;
3. prezime;
4. spol;
5. datum rođenja;
6. mjesto rođenja;
7. općina rođenja;
8. zemlja rođenja;
9. prebivalište ili boravište;
10. poštanski broj;
11. ulica;
12. kućni broj/broj stana;
13. entitet;

14. županija prebivališta;
15. državljanstvo BiH;
16. naziv entiteta;
17. promjena imena;
18. boravišni status (prebivalište ili boravište).

Državljanin nije dužan da se osobno odjavi u prethodnom mjestu prebivališta ili boravišta. Odjavu izvršit će službena osoba u prethodnom mjestu prebivališta ili boravišta.

Državljanin izvješćuje nadležni organ o promjeni kućne adrese.

Državljanin nije dužan da prijave promjenu adrese stanovanja, ako je do te promjene došlo usljed odluke lokalnih organa da promjene naziv uosobe ili broj kuće/stana. U tom slučaju nadležni organ će po službenoj dužnosti upisati promjenu u evidenciju prebivališta i boravišta.

Članak 7.

Prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta i boravišta vrši osoba koje se prijavljuje odnosno odjavljuje, ili ovlašteni zakonski zastupnik.

Prijavljivanje i odjavljivanje malodobne osobe vrši roditelj, staratelj, odnosno organ starateljstva.

Članak 7a.

Državljanin BiH može prijaviti odnosno odjaviti prebivalište ili boravište i adresu stanovanja elektroničkim putem kod nadležnih tijela iz članka 5. stavak 1. Zakona (u daljnjem tekstu: nadležna tijela) uz sigurni elektronički potpis ovjeren kvalificiranom potvrdom, a sukladno nalogu koji donosi Agencija za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija).

Nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja ako utvrdi da elektronički potpis nije sukladan zakonskim uvjetima.

Ako se u postupku provjere dokaza o pravu na prebivalište utvrdi da stranka nije dala točne i istinite podatke, nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za prijavu odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja.

Tehničku podršku za aktivnosti iz ovoga članka pruža Agencija."

Članak 8.

Prilikom prijave i odjave prebivališta državljani su dužni dati točne i istinite podatke.

U postupku prijave prebivališta i adrese stanovanja državljani su dužni priložiti dokaz da imaju valjanu osnovu za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuju. Dokazom da državljanin ima valjanu osnovu za prebivalište na adresi na kojoj se prijavljuje smatra se jedan od sljedećih dokaza:

- a) dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stana, kuće ili drugog objekta za stanovanje;*
- b) ovjereni ugovor o zakupu ili ovjereni ugovor o podstanarskom odnosu uz ovjereni dokaz o vlasništvu ili suvlasništvu ili posjedu stanodavca;*
- c) potvrda da se pred nadležnim tijelom vodi spor o vlasništvu, odnosno da je pokrenut postupak legaliziranja ili uknjižbe objekta, stana ili kuće na adresi na kojoj se prijavljuje prebivalište.*

Valjanim dokazom za prebivalište smatrat će se i ovjereni izjava stanodavca iz koje je vidljivo da stanodavac ispunjava uvjete propisane toč. a), b) i c) prethodnoga stavka ovoga članka te daje pristanak da određena osoba bude prijavljena na njegovoj adresi stanovanja.

Bračni ili izvanbračni partneri i srodnici u prvom stupnju u pravoj liniji (roditelji i djeca), posvojitelji i posvojenici u postupku prijave prebivališta mogu podnijeti zahtjev za prijavu prebivališta na adresi već prijavljenog bračnog ili izvanbračnog partnera ili srodnika u prvom stupnju u pravoj liniji odnosno posvojitelja ili posvojenika samo uz dokaz o bračnom ili izvanbračnom stanju, srodstvu ili posvojenju, bez pribavljanja dokaza iz stavka 2. ovoga članka, uz evidentiranje postojanja takvog odnosa.

Nadležna tijela socijalne skrbi, starački domovi, gerijatrijske i druge specijalizirane zdravstvene ustanove dužni su dostaviti relevantne podatke o adresama stanovanja štićenika i korisnika svojih usluga, državljana Bosne i Hercegovine koji u postupku prijave prebivališta ne mogu osigurati dokaze iz stavka 2. ovoga članka, nadležnome tijelu za prijavu prebivališta radi dokazivanja valjane osnove za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Državljanima Bosne i Hercegovine koji su u stanju socijalne potrebe i ne mogu osigurati dokaze iz stavka 2. ovoga članka, a nisu kod nadležnih tijela socijalne skrbi evidentirani kao korisnici pomoći, mogu zahtijevati od nadležnoga tijela socijalne skrbi pomoć u pribavljanju dokaza o valjanoj osnovi za prijavu prebivališta na adresi na kojoj se prijavljuju.

Osobi koja nema mjesto i adresu stanovanja niti sredstava kojima bi mogla namiriti potrebu stanovanja (u daljnjem tekstu: beskućnik) nadležno tijelo socijalne skrbi može omogućiti da prijavi prebivalište na adresi ustanove socijalne skrbi, a u tom slučaju beskućnik je dužan nadležnom tijelu i ustanovi socijalne skrbi dostaviti adresu za kontaktiranje, koja može biti kod fizičke ili pravne osobe uz njihovu suglasnost.

Građanin je dužan prijaviti nadležnom tijelu svoje prebivalište u roku od 15 dana od dana nastanjenja na adresi na kojoj prijavljuje prebivalište.

Prilikom prijave prebivališta maloljetnika, tijelo ili osoba iz članka 7. stavka 2. Zakona prilažu rodni list maloljetnika.

Prilikom prijave prebivališta prema rođenju djeteta, osoba ili tijelo iz stavka 8. ovoga članka, prijavljuju dijete nadležnom tijelu u roku od 30 dana od dana rođenja djeteta, prilažući rodni list djeteta.

Članak 8a.

Nadležna tijela dužna su u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za svakog državljanina s evidentiranim prebivalištem provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 8. st. 2., 3. i 4. Dokazi se mogu prikupljati elektroničkim putem uz korištenje digitalno potpisanih podataka u tijelima nadležnim za vođenje evidencija u kojima se nalaze relevantni podaci.

U postupku provjere ispunjenosti uvjeta, nadležna tijela dužna su s posebnom pažnjom i razumijevanjem cijeniti dokaze za osjetljive i socijalno ugrožene kategorije državljanina BiH iz članka 8. st. 4., 5. i 6.

U postupku provjere ispunjenosti uvjeta mogu se kao relevantne koristiti: matične knjige, evidencije nekretnina, zavoda za zapošljavanje, zdravstvene zaštite, mirovinsko invalidskog osiguranja, korisnika komunalnih i drugih usluga i sl., o čemu će poseban naputak donijeti ravnatelj Agencije.

Članak 8b.

Državljanin može odjaviti prebivalište osobno, izravno kod nadležnog tijela, a prebivalište može odjaviti i nadležno tijelo po službenoj dužnosti. Nakon zaprimanja zahtjeva za prijavu prebivališta, sukladno postupku utvrđenom ovim člankom, nadležno tijelo kojemu je podnesen zahtjev za prijavu prebivališta, po službenoj dužnosti, elektroničkim putem obavještava nadležno tijelo u mjestu ranijeg prebivališta državljanina radi odjave prebivališta. Nakon što dobije potvrdu o odjavi prebivališta od nadležnog tijela, tijelo koje vodi postupak prijavit će prebivalište.

Postupak od podnošenja zahtjeva za prijavu prebivališta do odjave ranijeg prebivališta i do prijave novog prebivališta ne može trajati dulje od 15 dana.

Nadležno tijelo dužno je državljaninu odmah izdati ovjerenu presliku obrasca prijave, koja služi kao dokaz da je osoba prijavila prebivalište kako je predviđeno ovim Zakonom. Ovjereni obrazac također služi kao dokaz da je nadležno tijelo omogućilo odjavu ranijeg prebivališta državljanina. Ukoliko je državljanin odjavio prebivalište izravno kod nadležnog tijela, nadležno tijelo dužno je izdati mu potvrdu o odjavi prebivališta.

Članak 8c.

Ukoliko nadležno tijelo u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljanin BiH prijavio prebivalište suprotno odredbama članka 8. stavak 1. ovoga Zakona, rješenjem će poništiti prebivalište.

Članak 8d.

Boravište u BiH, sukladno ovome Zakonu, mogu prijaviti kod nadležnog tijela državljani koji posjeduju osobnu iskaznicu i prebivalište na teritoriju BiH ili punoljetni državljani BiH koji posjeduju putovnicu i imaju prijavljen boravak u inozemstvu. Maloljetne osobe mogu prijaviti boravak na adresi boravka roditelja ili na drugoj adresi uz odobrenje roditelja.

Prilikom prijave i odjave boravišta državljani su dužni dati točne i istinite podatke.

Državljanin koji imaju prijavljeno prebivalište u BiH mogu prijaviti boravište u drugom općinskom mjestu u BiH, a najdulje do godinu dana bez prekida. Nakon isteka godinu dana državljani BiH mogu ponovno prijaviti boravište.

Državljanin je dužan prijaviti adresu boravišta u BiH u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto boravišta, pri čemu zadržava prebivalište.

U postupku prijave boravišta državljanin navodi razloge boravka, adresu na kojoj se prijavljuje boravište, te razdoblje za koje se prijavljuje.

Državljanin koji ima prijavljen boravak u inozemstvu, a nema prijavljeno prebivalište u BiH, dužan je za vrijeme boravka u BiH prijaviti boravište kod nadležnog tijela u roku od osam dana, pri čemu zadržava prijavljeni boravak u diplomatsko-konzularnoj mreži.

Članak 8e.

Ukoliko nadležno tijelo u postupku provedenom po službenoj dužnosti ili po zahtjevu stranke koja ima pravni interes utvrdi da je državljanin BiH prijavio boravište suprotno odredbama članka 8d. stavak 2. ovoga Zakona, rješenjem će poništiti boravište.

Članak 9.

Državljanin koji se stalno nastani u inozemstvu ili koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca odjavljuje svoje prebivalište u BiH kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH i prijavljuje mjesto boravka u inozemstvu.

Državljanin koji je dužan objavit prebivalište u skladu s prethodnim stavkom, objavljuje se putem nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva BiH u zemlji u kojoj se nastanio, a objavu prebivališta obavlja nadležno tijelo shodno članku 5. ovoga Zakona.

Državljanin je dužan objavit svoju maloljetnu djecu ako su se ona stalno nastanila u inozemstvu ili ako borave u inozemstvu dulje od tri mjeseca.

Ako se državljaninu koji se stalno nastanio u inozemstvu ili koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca rodi dijete u inozemstvu, ono se ne prijavljuje kao osoba s prebivalištem BiH u vrijeme svoga rođenja.

Državljanin koji u inozemstvu boravi dulje od tri mjeseca, a koji se ne namjerava stalno nastaniti u zemlji u kojoj trenutačno boravi i ako održava efektivnu vezu s BiH (npr. ako ima obitelj ili članove obitelji u BiH ili ako u BiH ima kuću, stan ili poduzeće u vlasništvu i sl.), nije dužan objavit prebivalište u BiH, ne oduzima mu se osobna iskaznica državljanina BiH, ali je dužan prijaviti mjesto boravka u inozemstvu kod nadležnog diplomatsko-konzularnog predstavništva, u kojemu ostvaruje sve konzularne i druge usluge.

Nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo provodi postupak u slučajevima iz ovoga članka i dostavlja podatke o prijavi boravka u evidenciju boravka, koju vodi Agencija.

Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na izbjeglice iz BiH.

Članak 10.

Za prijavljivanje i objavljivanje prebivališta i boravišta, kao i promjene adrese stanovanja, ne plaća se pristojba.

Poglavlje III - EVIDENCIJA PREBIVALIŠTA I BORAVIŠTA

Članak 11.

Agencija, sukladno Zakonu o Agenciji za identifikacijske isprave, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 56/08), (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), putem elektroničke obrade podataka vodi i održava središnju evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljana (u daljnjem tekstu: središnja evidencija).

Entitetska ministarstva unutarnjih poslova mogu održavati elektronsku evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljana na području entiteta.

Svaki nadležni organ putem elektronske obrade podataka vodi i održava lokalnu evidenciju o prebivalištu i boravištu državljana (u daljnjem tekstu: lokalna evidencija).

Podaci navedeni u članku 6. ovoga zakona se održavaju i u centralnoj, entitetskoj i lokalnim evidencijama.

Članak 12.

Nadležno tijelo dužno je redovito dostavljati Agenciji podatke iz svoje mjesne evidencije. Agencija osigurava podatke iz središnje evidencije nadležnom tijelu kako bi ono ispunjavalo svoje Zakonom propisane dužnosti.

Tijela nadležna za promjene imena općina, naseljenih mjesta i ulica dužna su, posredstvom nadležnih tijela, redovito dostavljati naprijed navedene promjene radi ažuriranja evidencija koje vodi Agencija.

Članak 13.

Organi ovlašteni za vođenje i održavanje centralne, entitetskih i lokalnih evidencija sukladno s člankom 11. mogu samo prikupljati, obrađivati, pohranjivati i koristiti osobne podatke iz evidencije u svrhu provođenja ovoga zakona, ako, sukladno s zakonima nije drukčije utvrđeno.

Članak 14.

Državljanin BiH ima pravo da bude obaviješten o tome da li se njegovi osobni podaci nalaze u centralnoj, entitetskoj i lokalnoj evidenciji i ima pravo da mu se ti podaci priopće u jasnoj formi.

Ako se utvrdi da su takvi podaci obrađeni na nezakonit ili nepravilan način, državljanin o čijim se podacima radi ima pravo na ispravku ili brisanje tih podataka. Takva ispravka ili brisanje podatka je za datog državljanina besplatna.

Članak 14a.

Državljanin BiH može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektroničkim putem na način propisan člankom 7a. stavak 1. ovoga Zakona, a nadležno tijelo može dostaviti traženo uvjerenje elektroničkim ili pismenim putem, kako to stranka u svome zahtjevu navede.

Ako elektronički potpis nije sukladan zakonskim uvjetima, nadležno tijelo rješenjem će odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja.

Članak 14b.

Sve fizičke i pravne osobe, javna tijela, agencije ili bilo koje drugo tijelo, osim nositelja podataka i kontrolora obrađivača, osobe koje su pod izravnom nadležnošću kontrolora ili obrađivača ovlaštene za obradu podataka, mogu podnijeti zahtjev za prijenos podataka iz evidencije prebivališta i boravišta.

Javna tijela mogu podnijeti zahtjev za prijenos podataka samo ako imaju valjanu pravnu osnovu za prijenos podataka koji proizlazi iz njihove zakonom utvrđene nadležnosti, a

sve druge fizičke i pravne osobe, agencije ili druga tijela dužni su dokazati da imaju legitiman pravni interes.

Nadležna tijela odbit će zahtjev za prijenos podataka u slučaju da zahtjev ne sadrži valjanu pravnu osnovu ili se njime ne dokazuje legitiman pravni interes, kao i u svim slučajevima kad postoji sumnja da će se traženi podaci zlouporabiti.

Ovisno o dokazanom legitimnom pravnom interesu ili zakonom utvrđenoj nadležnosti, određuje se opseg podataka koji se prenose, što uz ime i adresu može uključivati i podatke o mjestu i datumu rođenja i drugo.

Preneseni podaci mogu se koristiti samo u svrhu za koju je prijenos podataka obavljen.

Članak 15.

MCP i nadležni organi obvezni su poduzeti dovoljne sigurnosne mjere da bi se osigurala zaštita svih podataka iz centralne i lokalnih evidencija i svih podataka prenesenih na druge ovlaštene organe.

Poglavlje IV - POSEBNE ODREDBE

Članak 16.

Osoba na koja se odnose odredbe iz ove glave su raseljene osobe i povratnici.

Članak 17.

Povratnik u svoje prebivalište prije sukoba iz kojeg se nije nikad odjavio odnosno nije odjavljen time, ponovo uspostavlja svoje prebivalište prije sukoba i nije dužan ponovo prijavljivati prebivalište.

Članak 18.

Povratnik koji se, prije stupanja na snagu ovoga zakona, odjavio ili je po službenoj dužnosti bio odjavljen iz svog prebivališta prije sukoba ima pravo na olaknutu ponovnu prijavu kako je to navedeno u ovome poglavlju.

Članak 19.

U slučaju da u prebivalištu prije sukoba nadležni organ više ne posjeduje evidenciju koja sadrži podatke o prebivalištu za određenog državljanina, nadležni organ u prebivalištu prije sukoba dužan je utvrditi mjesto u kojemu je osoba imala prebivalište prije sukoba kod organa koji trenutno posjeduje navedenu evidenciju.

U slučaju da iz bilo kojeg razloga nije moguće utvrditi njegovo prebivalište prije sukoba u smislu stavka 1.ovoga članka, povratnik ima pravo da mu se olakša ponovo prijavljivanje sukladno s odredbama ovoga zakona.

Članak 20.

Povratnik koji ima pravo da mu se olakša ponovno prijavljivanje nadležnom organu predočava odgovarajući dokaz identiteta i dokument kojim dokazuje svoje prebivalište prije sukoba u roku od 60 dana nakon povratka u svoje prebivalište prije sukoba. Za olakšano ponovno prijavljivanje ne može se tražiti nijedan drugi dokument osim dokumenata kojima se dokazuje identitet ili prebivalište prije sukoba.

Ako ne može predočiti dokument kojim dokazuje svoj identitet ili prebivalište prije sukoba, povratnik ima pravo da dokaže svoj identitet ili prebivalište prije sukoba drugim sredstvima, uključujući i izjave tog povratnika ili izjave koje daju druge osobe u korist povratnika.

Članak 21.

Putem olaknutog ponovnog prijavljivanja povratnik uspostavlja svoje prebivalište prije sukoba, o čemu se izdaje potvrda.

Članak 22.

Odmah nakon izdavanja osobne iskaznice povratniku u njegovom prebivalištu prije sukoba, nadležni organ u prebivalištu prije sukoba izvješćuje nadležni organ u mjestu u kojemu je povratnik boravio kao raseljena osoba o tome da je povratnik ponovno uspostavio svoje prebivalište.

Nadležni organ u ranijem boravištu odmah po prijemu takvog izvješća vrši po službenoj dužnosti odjavljivanje povratnika iz njegovog ranijeg boravišta.

Isti nadležni organ o odjavi odmah izvješćuje datog državljanina i nadležni organ u ponovno uspostavljenom prebivalištu prije sukoba.

Ovaj postupak će se završiti u roku od 15 dana nakon što se povratnik prijavio za olaknutu ponovnu prijavu.

Ovaj član se ne odnosi na povratnika iz inozemstva.

Članak 23.

Sve raseljene osobe su dužna da prijave svoje boravište.

Članak 24.

Raseljena osoba koja dragovoljno odluči da uspostavi novo boravište ima pravo na olaknutu prijavu.

Članak 25.

Raseljena osoba koje ima pravo da olaknuto prijavljivanje nadležnom organu predočava odgovarajući dokaz identiteta i dokument kojim dokazuje svoje prethodno boravište u roku od 60 dana nakon uspostave svog novog boravišta. Za olakšano prijavljivanje ne može se tražiti

nijedan drugi dokument osim dokumenata kojima se dokazuje identitet ili ranije boravište raseljene osobe.

Ako ne može predočiti dokument kojim dokazuje svoj identitet ili ranije boravište raseljena osoba ima pravo da dokaže svoj identitet ili svoje ranije boravište drugim sredstvima, uključujući i izjave te raseljene osobe ili izjave koje daju druge osobe u korist raseljene osobe.

Članak 26.

Putem olaknutog prijavljivanja raseljena osoba uspostavlja svoje novo boravište o čemu se izdaje potvrda.

Članak 27.

Odmah nakon izdavanja osobne iskaznice raseljenoj osobi u njenom novom boravištu, nadležni organ u novom boravištu izvješćuje nadležni organ u ranijem boravištu o novom boravištu raseljene osobe.

Nadležni organ u ranijem boravištu odmah po prijemu takvog izvješća vrši po službenoj dužnosti odjavljivanje raseljene osobe iz njenog ranijeg boravišta.

Isti nadležni organ o odjavi odmah izvješćuje datu raseljenu osobu i nadležni organ o novom boravištu.

Ovaj postupak se završava u roku od 15 dana nakon što se raseljena osoba prijavila za olaknutu prijavu.

Ovaj članak se ne odnosi na raseljenu osobu čije je ranije boravište bilo u inozemstvu.

Članak 28.

Raseljena osoba koja dragovoljno odluči da uspostavi prebivalište u drugom mjestu, a ne u svom prebivalištu prije sukoba, prijavljuje nadležni organ u novom prebivalištu sukladno s poglavljem II ovoga zakona.

Poglavlje V - KAZNENE ODREDBE

Članak 29.

Postupak iz ovoga poglavlja vodit će se sukladno s relevantnim zakonima o prekršajima.

Članak 30.

Novčanom kaznom kaznit će se odgovorna osoba u nadležnom organu u iznosu od 200 KM do 1000 KM za prekršaj:

1. ako ne izvrši prijavu odnosno odjavu prebivališta u rokovima određenim ovim zakonom;
2. ako odmah ne izda potvrđen primjerak propisanog obrasca kao dokaz da se državljanin prijavio odnosno odjavio iz svog prebivališta odnosno boravišta;

3. ako prikuplja, obrađuje, čuva, koristi ili prenosi podatke iz svoje evidencije protivno članku 13.ovoga zakona;
4. ako u prebivalištu osobe prije sukoba ne utvrdi prebivalište osobe prije sukoba kod organa kod kojeg se evidencija sada nalazi;
5. ako odbije da izvrši olaknutu prijavu povratnika ili raseljene osobe koja ispunjava uvjete za to;
6. ako ne dozvoli povratniku da dokaže svoje prebivalište prije sukoba drugim sredstvima, uključujući i izjave koje daje osoba koja je u pitanju, ili druge osobe u korist te osobe u slučajevima kada se ne može pribaviti dokument kojim se dokazuje prebivalište prije sukoba;
7. ako ne dozvoli raseljenoj osobi da dokaže svoje ranije boravište drugim sredstvima, uključujući i izjave koje daje raseljena osoba koja je u pitanju ili druge osobe u korist te raseljene osobe u slučajevima kada se ne može pribaviti dokument kojim se dokazuje prebivalište prije sukoba.

Članak 31.

Novčanom kaznom **od 30 KM do 300 KM** kaznit će se za prekršaj državljanin ili staratelj/organ starateljstva:

1. ako ne prijavi svoje prebivalište ukoliko se to traži sukladno s ovim zakonom;
2. ako dostavi netačne i/ili neistinite podatke prilikom prijavljivanja odnosno odjavljivanja prebivališta i boravišta;
3. ako ne prijavi ili odjavi prebivalište malodobnog djeteta sukladno s ovim zakonom.

Poglavlje VI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 32.

Nadzor nad provođenjem ovoga zakona vrši **MCP** tako što:

1. kontrolira zakonitost upravnih akata i radnji nadležnih organa;
2. predlaže, odnosno pokreće postupak ocjene zakonitosti upravnih akata nadležnih organa;
3. nalaže nadležnom organu izvršenje određenih obveza koje su im namenute ovim zakonom;
4. donosi upute i instrukcije radi jedinstvenog postupanja nadležnih organa.

U roku od 90 dana od dana objavljivanja ovoga zakona **MCP** donosi podzakonske akte o:

- a) jedinstvenom obrascu prijave i odjave po odredbama ovoga zakona;
- b) pravilniku o vršenju nadzora nad provođenjem ovoga zakona;

c) svim drugim pitanjima nužnim za provođenje ovoga zakona.

d) provođenju članka 7a. stavak 1. i članka 8. st. 2., 3. i 4. ovoga Zakona.

Tijelo koje vodi središnju evidenciju, sukladno zakonu kojim se uređuje područje središnje evidencije i razmjene podataka u BiH, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donosi propise:

- a) o zaštiti podataka u središnjoj evidenciji, sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita podataka u BiH;
- b) o načinu dostave podataka;
- c) o načinu razmjene podataka između tijela koje vodi središnju evidenciju i nadležnih tijela.

Članak 33.

Državljeni, uključujući raseljene osobe i povratnike, koji imaju prebivalište ili boravište prema dosadašnjim propisima koji nisu u nesuglasju s člankom 4. stavak 4. ovoga zakona nisu obvezni da ponovno prijave i/ili odjave prebivalište ili boravište, osim ako se to izričito ne traži prema ovom zakonu.

Članak 34.

Osoba čije je prijavljeno prebivalište ili boravište u nesuglasju s člankom 4. stavak 4. ovoga zakona dužna je da (ponovo) prijavi odnosno odjavi prebivalište ili boravište sukladno s postupkom navedenim u Poglavlju II. ili IV. ovoga zakona najkasnije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 35.

Osoba koje nije dobila JMB u roku koji je određen ovim zakonom za prijavu ili odjavu prebivališta/ boravišta prijavljuje prebivalište/boravište u roku od 60 dana nakon što dobije JMB sukladno s Zakonom o jedinstvenim matičnim brojevima.

Članak 36.

Nijedna odredba ovoga zakona neće biti tumačena na način kojim se daje ili oduzima zakonsko pravo na privatnu ili društvenu imovinu.

Članak 37.

Danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaju da važe zakoni i propisi kojima su se do tada regulirala pitanja u svezi s **prebivalištem – boravištem** i koji su se primjenjivali u Bosni i Hercegovini.

Članak 38.

Ovaj zakon stupa na snagu 30 dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a objavit će se u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

„Službeni glasnik BiH“ broj 56/08

Članak 12.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH", a bit će objavljen u službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

„Službeni glasnik BiH“ broj 58/15

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".